

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
PROKURATOR KRAJOWY

Do druku nr 1631

Warszawa, dnia 19.06 2017 r.

PK I BP 0280.143.2017

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

21.06.2017

Data wpływu

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 31 maja 2017 r., nr GMS-WP-173-143/17, dotyczące *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentystry*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

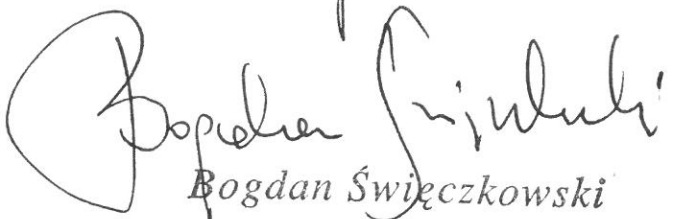
Projektodawcy wskazują w uzasadnieniu, że podejmowanie aktywności seksualnej przez małoletnich powyżej 15 roku życia jest zgodne z prawem, gdyż Kodeks karny dopuszcza współżycie z takim małoletnim. Pogląd ten nie do końca odpowiada prawdzie. Obcowanie płciowe z małoletnim powyżej 15 roku życia, za zgodą tego małoletniego, rzeczywiście nie stanowi przestępstwa, o ile zachowanie sprawcy nie wyczerpuje znamion innego czynu zabronionego, w tym zwłaszcza czynu przewidzianego w art. 199 § 2 lub § 3 k.k. Przestępstwem jest więc na przykład doprowadzenie małoletniego do obcowania płciowego poprzez nadużycie zaufania, nadużycie stosunku zależności lub poprzez udzielenie małoletniemu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy — również wówczas, gdy małoletni ukończył 15 lat. Małoletni pozostaje bowiem nadal pod zwiększoną ochroną prawa karnego.

Projektodawcy wskazują ponadto, że wskutek braku swobodnego dostępu małoletnich do świadczeń ginekologicznych dochodzi do licznych przypadków zakażeń, przy czym uzasadnienie nie wskazuje żadnych danych statystycznych w tym zakresie. Na podstawie uzasadnienia można dojść do wniosku, że celem projektowanej regulacji jest wyłącznie umożliwienie małoletnim leczenia zakażeń i chorób przenoszonych drogą płciową bez wymogu zgody przedstawicieli ustawowych.

Gdyby projektowana regulacja rzeczywiście do tego się ograniczała, nie budziłaby wątpliwości. Projektodawcy zamierzają jednak dopuścić udzielanie małoletnim, po wyrażeniu przez nich samodzielnej zgody, wszystkich świadczeń zdrowotnych z dziedziny ginekologii lub urologii w takim samym zakresie, jak w wypadku osób dorosłych. Może to również oznaczać antykoncepcję hormonalną, zabieg przerwania ciąży (w tym punkcie projektowana regulacja stoi w sprzeczności z art. 4a ust. 4 *ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży*), a nawet zabieg prowadzący do trwałej bezpłodności, jak wazektomię. Istnieje zatem ryzyko, że projektowana regulacja umożliwi osobom, które fizycznie ani psychicznie nie osiągnęły dojrzałości, podejmowanie — bez zgody i wiedzy przedstawicieli ustawowych — decyzji w sprawach niosących znaczne konsekwencje psychologiczne i zdrowotne.

Kwestia ta nie znalazła żadnego odzwierciedlenia w uzasadnieniu projektu. Potencjalnych efektów regulacji dotyczących tej materii nie wskazano też w punkcie uzasadnienia odnoszącym się do przewidywanych skutków społecznych.

Przyjęcie projektowanej regulacji, z uwagi na jej sprzeczność z art. 4a ust. 4 *ustawy z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży*, będzie prowadzić do poważnych wątpliwości w zakresie stosowania art. 152 k.k., który odwołuje się do przepisów rangi ustawowej regulujących dopuszczalność przerywania ciąży.

z pozdrowieniami

Bogdan Święczkowski

**PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Maciej Hamankiewicz**

NRL/ZRP/BW/399/ 1161 117

Warszawa, dnia 23.06.2017 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

26. 06. 2017

Data wpływu

Pan

Adam Podgórski

Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu

Wznowy Panie Ministrze

W związku z pismem z dnia 3 czerwca 2017 r., znak: GMS-WP-173-143/17, w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty, przesyłam w załączeniu stanowisko Nr 14/17/MII Naczelnej Rady Lekarskiej z dnia 23 czerwca 2017 r.

z upoważnienia prezesa
PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej
Maciej Hamankiewicz
Maciej Hamankiewicz

STANOWISKO Nr 14/17/VII
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 23 czerwca 2017 r.

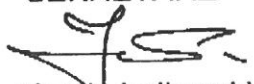
**w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku
Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty**

Naczelna Rada Lekarska po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta oraz ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentysty, przekazanym przy piśmie pana Adama Podgórskiego – Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 3 czerwca 2017 r., znak: GMS-WP-173-143/17 popiera co do zasady proponowane zmiany.

Ponadto Naczelna Rada Lekarska zgłasza następujące uwagi:

- 1) w tytule projektu oraz art. 2 projektu ustawy wystąpił błąd dotyczący nazwy zmienianej ustawy; prawidłowa nazwa ustawy to ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U. z 2017r. poz. 125),
- 2) w art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku praw pacjenta (art. 1 pkt 1 projektu ustawy) proponuje się nadać następujące brzmienie: „1a.Pacjent, w tym małoletni, który ukończył 15 lat ma prawo do wyrażenia samodzielnej zgody na przeprowadzenie badania lub udzielenie innych świadczeń zdrowotnych z zakresu ginekologii, urologii lub dermatologii.”,
- 3) w art. 32 ust. 2a w zdaniu pierwszym ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (art. 2 pkt 1b projektu), proponuje się skreślić wyraz „dziedziny”.

SEKRETARZ

Marek Jodłowski

PREZES

Maciej Hamankiewicz